

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

Nr. 9a.

14 maja 1928.

T R E Ś Ć :

OKÓLNIK:	Str.
Nr 1379/III. PW./28 w sprawie zmiany niektórych wzorów ksiąg buchalteryjnych i formularzy działów pracy więzień	149
 PRZEPISY:	
dotyczące kalkulacji kosztów produkcji przedsiębiorstw więziennych, wydane przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu dla działów pracy więzień	159
dotyczące kalkulacji kosztów robocizny więźniów, wydane przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu dla działów pracy więzień	168
KONKURS	180

OKÓLNIK Nr. 1379/III. PW./28

w sprawie

zmiany niektórych wzorów ksiąg buchalteryjnych i formularzy działów pracy więzień.

Do wszystkich władz więziennictwa.

Ponizej podaje się nowe wzory księgi należności więźniów, raportu statystycznego i listy pracy więźniów, zamiast wzorów powyższych księgi i formularzy, umieszczonych przy okólniku Nr. 779/IV. PW/23 (Dz. Urz. Min. Spr.

Nr. 23, str. 557 z 1923 r.), które znosi się. Pozatem podaje się wzory księgi rachunków różnych i bilansu brutto. Wymienione wyżej księgi i formularze mają być zaprowadzone w działach pracy więźniów na okres budżetowy 1928/1929.

Jednocześnie wyjaśnia się:

1) Księga rachunków różnych ma służyć do kontroli obrotów majątkowych, które nie mogą być uwidocznione w innych księgach prowadzonych w działach pracy więźniów, ze względu na specjalne ich przeznaczenie. W księdze tej winny być prowadzone następujące rachunki: 1) weksli obcych, 2) papierów wartościowych, 3) depozytów, 4) kaucyj, 5) wydatków różnych na następny rok gospodarczy, 6) procentów, 7) kosztów ekspedycji, 8) kosztów dostawy, 9) zysków lub strat z roku ubiegłego, 10) Skarbu Państwa (należności z tytułu czystych zysków) i t. p.

Prowadzenie powyższej księgi uzależnia się od obrotów, które powinny być księgowane na wymienionych wyżej rachunkach, co może mieć miejsce w większych działach pracy więźniów.

2) W nowych wzorach księgi należności więźniów i listy pracy dodano rubryki, w których mają być wykazywane sumy przypadające poszczególnym więźniom na dodatkowe żywienie.

3) Bilanse brutto oraz raporty statystyczne, według nowych wzorów, powinny być przedkładane Ministerstwu Sprawiedliwości najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca gospodarczego. Do bilansów brutto dołączać należy obliczenia miesięczne kosztów robocizny więźniów, według wzoru Nr. 1 do § 13 przepisów, dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów. Sprawozdania te za m-c kwiecień winny być nadesłane według nowych wzorów.

4) Księgi buchalteryjne, których wzory zostały umieszczone przy okólniku Nr. 779/IV.PW/23 oraz przy okólniku Nr. 920/III.PW/24 (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr. 23 z 1923 r. i Nr. 18 z 1924 r.) i nie zostały zmienione niniejszym okólnikiem, mają być prowadzone nadal. Z pośród tych ksiąg—księgi: utrzymania inwentarza żywego, warsztatów, gospodarstwa rolnego i ogrodowego oraz wynajmu więźniów mogą być połączone w jedną księgę pod nazwą „Księga warsztatów i innych przedsiębiorstw więziennych” z podziałem w niej rachunków na cztery grupy, według ksiąg, które zostaną połączone.

5) Areszty sądowe i więzienia, w których więźniowie odbywają karę nie dłużej, jak 6 miesięcy, w których nie prowadzi się warsztatów ani też gospodarstw rolnych, a wyłącznie wynajmuje się więźniów do robót, prowadzą następujące księgi: 1) kasową, 2) należności więźniów i 3) kontroli zamówień, oraz wykazy inwentarza martwego i dłużników, o ile działy pracy tych aresztów i więzień posiadają inwentarz martwy, względnie dłużników. Od prowadzenia pozostałych ksiąg, wymienionych w piśmie okólnym Nr. 666/IV.S./24 (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr. 5 str. 194 z 1924 r.), są zwolnione.

6) Wymienione wyżej w punkcie 5 więzienia i areszty bilansów brutto nie przedkładają. Zamiast tego obowiązane są przedkładać Ministerstwu Sprawiedliwości w terminie podanym wyżej w punkcie 3 miesięczne sprawozdania majątkowe, według załączonego wzoru.

7) Druki wymienionych w niniejszym okólniku ksiąg i formularzy wykonana drukarnia więzienia karnego w Rawiczu, dokąd należy niezwłocznie przelać zapotrzebowania na te druki.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

(Strona 1).

Wzór Nr. 5.

Dział pracy więzienia w.....

K S I Ę G A n a l e ż n o ś c i w i ę ź n i ó w

na 19..... rok

(Strona 2).

Winien

Rachunek więźnia

Data		Nazwa i numer dokumentu, na którego podstawie zaplanowano wydatek więźnia do księgi należności więźniów	Nazwa i numer str. księgi, w której rachunek uznano	Wydano więźniowi lub odliczono z sum przeznaczonych				Ogólna suma miesięczna wydatku więźnia (sumy rub. 5, 6, 7)	Pozostałość							
Mie- siąc	Dzień			a) do dyspozycji więźnia po zwolnieniu z więzienia		b) c) do dyspozycji więźnia podczas pobytu w więzieniu			d) na dodatkowe żywienie	Sum a)		Sum b) c)		Sum d)		
				Zł.	gr.	Zł.	gr.			Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11						

(Strona 3).

Ma

Data		Nr. listy pracy	Nazwa i numer strony księgi, w której rachunek obciążono	Ilość dni pracy lub wykonanych zadań dziennych		Wynagrodzenie więźnia przeznaczone:						Ogólna suma miesięczna należności więźnia (sumy rub. 9, 10 i 11)	
Mie- siąc	Dzień			normal- nych	ponad normę	Za pracę normalną		Razem (sumy rub. 7 i 8)	c) tytułem nagrody za pracę wykonaną ponad normę	d) na dodatkowe żywienie			
						a) do dyspozycji więźnia po zwolnieniu z więzienia	b) do dyspozycji więźnia podczas pobytu w więzieniu				Zł.		gr.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		

(Dalszy ciąg).

L. porz.	Nazwa rachunku	Ogólne sumy obrotowe od początku roku na 1-go m-ca sprawozdawczego				Ogólne sumy obrotowe za miesiąc sprawozdawczy				Ogółem od początku roku				Saldo			
		Wi-nien		Ma		Wi-nien		Ma		Wi-nien		Ma		Wi-nien		Ma	
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
		3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	9	10	9	10	9	10
21	fundusz na zawod. kształcenie więźniów																
22	ogólne koszty robocizny więźniów																
	Różne:																
23	Skarb Państwa (należytości z tytułu czystych zysków)																
24	weksle obce																
25	papiery wartościowe																
26	depozyty																
27	kaucje																
28	wydatki różne na następny rok gospodarczy																
29	procenty																
30	koszta ekspedycji																
31	koszta dostawy																
32	zyski (straty) z roku ubiegłego																
33	inne																
	Przedsiębiorstwa więzienne:																
34	warsztaty																
35	wynajem więźniów: a) z narzędziami pracy b) bez narzędzi pracy																
36	gospodarstwo rolne i ogrodowe: a) uprawa pól i ogr. na bież. rok gospodarczy b) uprawa pól i ogr. na nast. rok gospodarczy																
37	utrzymanie inwentarza żywego: a) koni b) krów c) trzody chlewnej																
38	koszta handlowe																
39																	

Załącznik: obliczenie kosztów robocizny za miesiąc 19..... r.

L. dz.

Dnia 19..... r.

Kierownik Działu Pracy

Naczelnik więzienia

SPRAWOZDANIE
majątkowe Działu Pracy więzienia (aresztu) w
za miesiąc 19..... r.

Na 1-go miesiąca sprawozdawczego pozostało		Ilość dni pracy więźniów w m-cu sprawozdawczym		Skarbowi Państwa tytułem wynagrodzenia za pracę		Skarbowi Państwa tytułem zwrotu kosztów utrzymania zatrudnionych dochodowo więźniów		Na dodatkowe żywienie		Ogółem (sumy rub. 9, 10 i 11)		Przychód kasy		
W kase gotówka	Inwentarza martwego	U dłużników	Wpłacone na r/k bież. Nr. 12 Wydziału pracy więźniów minimalne zyski oraz zbędna gotówka od początku okresu budżetowego	Należności Skarbowi Państwa tytułem zwrotu kosztów utrzymania zatrudnionych dochodowo u więźniów	Za pracę	Na dodatkowe żywienie	tytułem wynagrodzenia za pracę	na dodatkowe żywienie	tytułem wynagrodzenia za pracę	na dodatkowe żywienie	Ogółem (sumy rub. 9, 10 i 11)	Wpłacono za pracę w m-cu sprawozdawczym	Wpłacone przez dłużników należności za pracę więźniów wykonaną w miesiącach poprzednich	Ogólny miesięczny przychód (sumy rub. 13 i 14)
Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
41 65	34 50	30	285 50	27 40	14 25	—	50	30	15 00	17 50	62 50	70	30	100

- Przebiegły koszty wyżywienia więźnia za ubiegły miesiąc gospodarczy stanowią sumę zł. — gr. 48, a zatem liczy się jako . . . zł. — gr. 50
- Dodatek dla Skarbu Państwa w wysokości 20% sumy zł. — gr. 50, . . . zł. — gr. 10
- Należność Skarbowi Państwa za utrzymanie pracującego dochodowo więźnia wynosi ogółem (sumy poz. 1 i 2) . . . zł. — gr. 60
- Cena rynkowa 500 gram. chleba pyłowego na 1-ego miesiąca sprawozdawczego wynosi . . . zł. — gr. 35

PRZEPISY,

dotyczące kalkulacji kosztów produkcji przedsiębiorstw więziennych, wydane przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu dla działów pracy więzień.

§ 1.

Działy pracy więzień, będąc instytucjami, pod względem gospodarczym, samowystarczalnemi, prowadzą swe przedsiębiorstwa według zasad przemysłowo-handlowych i przeprowadzają ściśle kalkulacje kosztów własnych produkcji.

Celem kalkulacji ma być określanie ceny produkcji, któraby zabezpieczyła przedsiębiorstwa więzienne od strat i przyniosła działom pracy więzień odpowiednie zyski, umożliwiające w dalszym ciągu rozwój i organizację nowych warsztatów i różnych innych przedsiębiorstw więziennych, ażeby zatrudnić jaknajwiększą liczbę więźniów zyskowną pracą produkcyjną z korzyścią dla Skarbu Państwa oraz dla działalności penitencjarnej w stosunku do więźniów.

§ 2.

Kalkulacja kosztów produkcji towarowej uwzględnia: 1) koszty materiałów, 2) koszty robocizny więźniów, 3) koszty ogólne i 4) koszty handlowe.

§ 3.

Materiały, zużyte przy wykonaniu zamówień, oblicza się według cen rynkowych w czasie wydania ich z magazynu do warsztatów.

Drobne dodatki, których obliczenie na poszczególne zamówienia jest niemożliwe, mogą być zaliczane do kategorii kosztów ogólnych.

§ 4.

Koszta robocizny więźniów oblicza się zgodnie z obowiązującymi w tej sprawie przepisami.

§ 5.

Koszta ogólne i handlowe oblicza się według ruchomych norm procentowych, ustalonych na podstawie danych o tych kosztach w księgach buchalteryjnych.

Przy kalkulacji zamówień warsztatowych, procent kosztów ogólnych oblicza się od sumy kosztów robocizny więźniów, procent kosztów handlowych zaś — od ogólnej sumy kosztów następujących: materiałów, robocizny więźniów oraz kosztów ogólnych.

§ 6.

Ruchome normy procentowe kosztów ogólnych, wyszczególnionych w § 8 niniejszych przepisów, ustala się dla każdego warsztatu oddzielnie w stosunku do kosztów robocizny więźniów.

§ 7.

Ruchomą normę procentową kosztów handlowych, wyszczególnionych w § 9 niniejszych przepisów, ustala się jednakową dla wszystkich przedsiębiorstw więziennych w stosunku do rzeczywistych kosztów produkcji danych przedsiębiorstw.

§ 8.

Koszta ogólne, ponoszone przy towarowej produkcji więziennej, stanowią wszystkie bezpośrednie wydatki, związane z produkcją wyłącznie każdego oddzielnie warsztatu, prócz robocizny więźniów oraz materiałów celowo zużytych przy wykonaniu zamówień.

(Dalszy ciąg)

		R o z c h ó d k a s y		N a l - g o m i e s i a c a n a s t ę p n e g o p o z o s t a t o r:	
		Zł.	gr.	Zł.	gr.
16	Nieuregulowane należności za pracę więźniów wykonaną w m-cu sprawozdawczym	40	—		
17	Ogólna suma dochodu osiągnięta za dni pracy więźniów wykazane w rub. 8 (sumy rub. 13 i 16)	110	00		
18	tytułem należności za pracę	9	70		
19	na dodatkowe żywienie	17	50		
20	Wpłacono do Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztu utrzymania zatrudnionych dochodowo więźniów	27	40		
21	Wydatki kancelaryjne	7	—		
22	Zakup narzędzi pracy	12	00		
23	Wpłacono na r/k bież. Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów tytułem minimalnych zysków oraz zbędną gotówkę	21	00		
24	Ogólny miesięczny rozchód kasy	94	60		
25	W kasie gotówką	47	05		
26	Inwentarza martwego	46	50		
27	U dłużników	40	—		
28	Wpłacone na r/k bież. Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów minimalne zyski oraz zbędną gotówkę od początku okresu budżetowego (sumy rub. 4 i 23)	306	50		
29	Niewypłacone Skarbowi Państwa należności tytułem zwrotu kosztu utrzymania zatrudnionych dochodowo więźniów	30	—		
30	Za pracę	19	55		
31	Na dodatkowe żywienie				

L. dz.
Dnia 19 .. r.

(podpis)

Do
Ministerstwa Sprawiedliwości
Departament Karny
Wydział Pracy Więźniów

Koszta powyższe są następujące: koszta materiałów zepsutych przez więźniów przy nauce rzemiosła, koszta drobnych dodatków, których przy kalkulacji zamówień nie zalicza się do kosztów materiałów, koszta opału i oświetlenia warsztatów, siły napędowej, utrzymania personelu fachowego, amortyzacji i utrzymania w sprawności inwentarza martwego, oraz budynków warsztatowych i t. p.

§ 9.

Koszta handlowe stanowią różnego rodzaju wydatki i straty administracyjne, ponoszone w związku z produkcją wszystkich przedsiębiorstw więziennych, a mianowicie: koszta utrzymania personelu kancelaryjnego, druków, materiałów piśmiennych, przejazdów i diet, porto, opału, oświetlenia i remontu lokali administracyjnych (kancelarja i magazyny), różne straty wypadkowe, koszta amortyzacji i utrzymania w sprawności budynków administracyjnych oraz inwentarza martwego, znajdującego się w kancelarji i magazynach działu pracy więzienia.

§ 10.

Ruchome normy procentowe kosztów ogólnych i handlowych działu pracy więzień obowiązane są ustalać zawsze na początku każdego roku gospodarczego, po zamknięciu bilansowem ksiąg buchalteryjnych za rok ubiegły. Normy powyższe poddaje się rewizji w ciągu roku gospodarczego w wypadku zajścia jakichkolwiek zmian w organizacji przedsiębiorstw więziennych pod względem ponoszonych kosztów administracji i produkcji towarowej.

§ 11.

Koszta ogólne, wyszczególnione w § 8 niniejszych przepisów, ustali się, gdy z ogólnych sum wydatków brutto, obciążających rachunki poszczególnych warsztatów więziennych, potrąci się: 1) koszta zużytych materiałów, wykazane w zamówieniach całkowicie wykonanych w okresie czasu, za który ustala się koszta ogólne, oraz w rubr. 9 księgi kontroli zamówień, która to księga winna posiadać w tym celu oddzielne konta dla zamówień każdego przedsiębiorstwa więziennego; 2) koszta robocizny więźniów, wykazane w tychże zamówieniach, oraz w rubr. 15 księgi kontroli zamówień; 3) sumy wartości materiałów i różnych dodatków zwróconych do magazynu, jako niezużyte w odnośnych warsztatach; 4) wydatki w materiałach i robociznie więźniów, poniesione na wyroby niewykończone, pozostałe w warsztatach z tego okresu, za który ustala się koszta ogólne; 5) wszystkie sumy zapisane po stronie „Winien” odnośnych rachunków warsztatów omyłkowo, lub jako sprostowanie omyłek, popełnionych przy księgowaniu po stronie „Ma” tychże rachunków, o ile omyłki te lub sprostowania miały miejsce.

Powyższe dane każdego warsztatu bierze się za jednakowy okres czasu. Celem ustalenia normy procentowej kosztów ogólnych, jaka ma być stosowana przy kalkulacji kosztów produkcji odnośnego warsztatu, sumę kosztów ogólnych, ustaloną jak wyżej, bierze się w stosunku do sumy kosztów robocizny więźniów, wymienionych w pkt. 2 niniejszego paragrafu.

§ 12.

Przy ustalaniu normy procentowej kosztów handlowych, zlicza się w jedną sumę wszystkie wydatki i straty administracyjne, wyszczególnione w § 9 niniejszych przepisów, a w drugą sumę — rzeczywiste koszta produkcji za tenże okres czasu wszystkich przedsiębiorstw więziennych, t. j. warsztatów, wynajmu więźniów, utrzymania inwentarza żywego, oraz gospodarstwa rolnego i ogrodowego, zaksięgowane po stronie „Winien” rachunków powyższych przedsiębiorstw.

Do powyższych kosztów nie mogą być zaliczone: 1) sumy zapisane po stronie „Winien” poszczególnych rachunków kosztów handlowych, oraz wszyst-

kich przedsiębiorstw więziennych omyłkowo, lub jako sprostowanie omyłek, popełnionych przy księgowaniu po stronie „Ma” tychże rachunków, o ile omyłki te, lub sprostowania miały miejsce; 2) obciążenia rachunków warsztatów wyszczególnione w punktach: 3 i 4 § 11 niniejszych przepisów; 3) wydatki na uprawę pól i ogrodów poniesione, na następny rok gospodarczy.

Wydatki i straty administracyjne, zliczone w jedną sumę, bierze się w stosunku do ogólnej sumy rzeczywistych kosztów produkcji wszystkich przedsiębiorstw więziennych i ustala się jedną wysokość procentu kosztów handlowych, jaki ma być stosowany przy kalkulacji zamówień.

§ 13.

Kosztami amortyzacji inwentarza martwego i żywego (koni i krów) oraz budynków warsztatowych, które w myśl § 8 niniejszych przepisów zalicza się do kosztów ogólnych, działu pracy więzień mają obciążać rachunki odpowiednich przedsiębiorstw więziennych w końcu każdego roku gospodarczego przed zamknięciem bilansowem ksiąg buchalteryjnych, zaś kosztami amortyzacji inwentarza i budynków administracyjnych, które w myśl § 9 niniejszych przepisów zalicza się do kosztów handlowych, mają obciążać w tymże czasie odnośny rachunek w księdze kosztów handlowych, wobec czego koszta te wejdą do rocznych ogólnych sum obciążeń brutto poszczególnych przedsiębiorstw więziennych oraz do wydatków administracyjnych.

Przy ustalaniu prawidłowych norm procentowych kosztów ogólnych i handlowych za jedno półrocze, lub jeden, albo trzy kwartały roku, do kosztów produkcji poszczególnych przedsiębiorstw więziennych, ustalonych zgodnie z § 11 niniejszych przepisów, działu pracy więzień mają doliczać za tenże okres czasu odpowiednie sumy amortyzacji inwentarza martwego, używanego w danych przedsiębiorstwach i budynków warsztatowych oraz koszta amortyzacji inwentarza żywego (koni i krów), zaś do wydatków i strat administracyjnych, ustalonych zgodnie z § 12 niniejszych przepisów, mają doliczać koszta amortyzacji inwentarza i budynków administracyjnych.

Stawki amortyzacyjne, jakie mają być obliczane w stosunku rocznym, ustala się następujące: 1) dla budynków warsztatowych i gospodarczych wybudowanych kosztem działu pracy więzień — murowanych 3⁰/₀, mieszanych (murowanych i częściowo drewnianych) 4⁰/₀, drewnianych 5⁰/₀, 2) dla maszyn, narzędzi, ruchomości i urządzeń technicznych 10⁰/₀, 3) dla narzędzi zużywających się w przedszym czasie 20⁰/₀, 4) dla inwentarza żywego (koni, krów) 20⁰/₀.

§ 14.

Obliczenie ruchomych norm procentowych kosztów ogólnych i handlowych pp. naczelnicy (przełożeni) więzień mają przedkładać Ministerstwu Sprawiedliwości, według załączonego wzoru Nr. 1, na początku każdego roku gospodarczego wraz z bilansem zamknięcia, względnie w terminie dwutygodniowym od daty rozpoczęcia stosowania powyższych norm, ustalonych w ciągu roku gospodarczego, albo po upływie 3-ch miesięcy od dnia uruchomienia nowych przedsiębiorstw więziennych.

§ 15.

Formuła kalkulacji kosztów produkcji towarowej jest następująca:

1) koszt materiałów	a
2) „ robocizny	b
3) „x” % kosztów ogólnych (od sumy b)	c
	razem
4) „x” % kosztów handlowych (od sumy d)	e
	ogółem koszta własne
5) Zysk (x — f)	y
6) Cena sprzedażna	x

§ 16.

W wypadku braku w księgach buchalteryjnych niezbędnych danych do ustalenia ruchomych norm procentowych kosztów ogólnych i handlowych, a w szczególności przy uruchomieniu nowych przedsiębiorstw więziennych, koszta ogólne oblicza się w wysokości 25⁰/₀ od sumy kosztów robocizny i materiałów, zaś koszta handlowe w wysokości 20⁰/₀ od ogólnej sumy kosztów robocizny, materiałów oraz kosztów ogólnych.

Gdyby w praktyce okazało się, że 25⁰/₀ kosztów ogólnych i 20⁰/₀ kosztów handlowych są za wysokie w stosunku do rzeczywistych tych kosztów w danym czasie, to wysokość powyższych norm może ulec zmniejszeniu, jednak norma kosztów ogólnych nie niżej 10⁰/₀, a kosztów handlowych nie niżej 5⁰/₀.

Powyżej określone normy procentowe kosztów ogólnych i handlowych nie mogą być stosowane dłużej, jak w przeciągu 3-ch miesięcy. Po tym terminie powinny być ustalone i stosowane ruchome normy procentowe.

§ 17.

Działy pracy więzień obowiązane są przeprowadzać kalkulacje kosztów produkcji towarowej przedsiębiorstw więziennych: 1) wstępne — przed przyjęciem zamówień do wykonania, na podstawie przybliżonych kosztów własnych wykonania, 2) ostateczne — po całkowitem wykonaniu przyjętych zamówień, na podstawie danych o rzeczywistych kosztach własnych wykonania. Kalkulacje wstępne mają być robione na oddzielnych kartkach, według załączonego wzoru Nr. 2, i dołączane następnie do zamówień przyjętych do wykonania.

Koszta własne wykonania zamówień, skalkulowane przed przyjęciem zamówień do wykonania oraz po całkowitem wykonaniu, porównywa się z cenami rynkowymi, względnie z cenami umówionymi z góry przy przyjęciu tych zamówień, celem stwierdzenia opłacalności wykonania przedmiotu zamówienia.

Kalkulacja jest rzeczą wewnętrzną producenta, wobec czego w rachunkach wystawianych odbiorcom produkcji więziennej nie może być ujawniana.

§ 18.

Oplaty za roboty wykonane w warsztatach więziennych dla osób i instytucji prywatnych pobiera się według cen rynkowych za odpowiednie roboty, w razie niemożności osiągnięcia tych cen w pełni — z ustępstwem od cen rynkowych nie więcej niż 20⁰/₀, jednak nie niżej kosztów własnych wykonania, zwiększonych o 10⁰/₀ tychże kosztów przy wykonaniu robót z materiałów własnych działu pracy więzienia, lub zwiększonych o 20⁰/₀ tychże kosztów, o ile zamówione roboty wykonano z materiałów powierzonych.

§ 19.

Za roboty, wykonane we wszystkich warsztatach więziennych dla urzędników i instytucji państwowych, pobiera się najniższe ceny, określone w § 18 niniejszych przepisów, a mianowicie: koszta własne wykonania z doliczeniem zysku: przy wykonywaniu robót z materiałów własnych działów pracy więzień — w wysokości 10⁰/₀ kosztów własnych wykonania, zaś przy wykonaniu robót z materiałów powierzonych w wysokości 20⁰/₀ kosztów własnych wykonania.

Ceny rynkowe w danym wypadku nie mają zastosowania.

Przy masowej produkcji dla instytucji państwowych, zysk, doliczany do kosztów własnych wykonania robót z materiałów działów pracy więzień, w wypadkach wysokiej ceny materiałów, może być zmniejszony z 10⁰/₀ do 5⁰/₀.

Obniżenie tego zysku może nastąpić jedynie za każdorazowym zezwoleniem Ministerstwa Sprawiedliwości, po przedstawieniu szczegółowej kalkulacji.

§ 20.

Przy kalkulacji robót, wykonanych dla osób i instytucji prywatnych z własnych materiałów działu pracy więzienia, w wypadku przewidzianym w § 16 niniejszych przepisów, kiedy koszta ogólne oblicza się w wysokości 25⁰/₀ a koszta handlowe w wysokości 20⁰/₀, najniższa cena wykonania tych robót może być określona w wysokości kosztów własnych wykonania bez doliczenia zysków, wymienionych w § 18 niniejszych przepisów.

W tymże wypadku mogą nie być doliczane zyski do kosztów własnych wykonania robót dla urzędników i instytucji państwowych, o ile roboty te wykonano z własnych materiałów działu pracy więzienia. Ceny rynkowe w wypadku ostatnim nie mogą być brane pod uwagę.

§ 21.

Wyroby gotowe, wykonane na zamówienia działu pracy więzienia we własnych warsztatach, magazynuje się według cen odpowiadających kosztom własnym, z doliczeniem zysku w wysokości 10⁰/₀ tych kosztów, sprzedaje się zaś według cen rynkowych; od cen ostatnich mogą być robione ustępstwa do 20⁰/₀, o ile nie da się osiągnąć cen rynkowych w pełni.

Do kosztów własnych wykonania wyrobów gotowych nie dolicza się zysku, o ile przy kalkulacji powyższych wyrobów, w wypadku przewidzianym w § 16 niniejszych przepisów, obliczono koszta ogólne w wysokości 25⁰/₀, zaś koszta handlowe w wysokości 20⁰/₀.

§ 22.

Wyroby gotowe, których koszta własne wykonania przewyższałyby ceny rynkowe, produkowane być nie mogą.

Produkcję wyrobów gotowych na sprzedaż działu pracy więzień mają dostosowywać do pojemności rynku zbytu i nie wytwarzać w takiej ilości, która, nie mając odbiorców, musiałaby być magazynowana ze skutkiem unieruchomienia w okresie dłuższym części kapitału obrotowego, lub zaprzepaszczenia tej części kapitału, przez zepsucie się wyrobów albo sprzedaż za bezcen.

§ 23.

Przy kalkulacji zamówień na wynajem robocizny więźniów uwzględnia się następujące koszta własne: 1) koszta robocizny więźniów obliczane zgodnie z obowiązującymi w tej sprawie przepisami, 2) koszta ogólne, obliczane procentowo od sumy kosztów robocizny więźniów, w wypadku wynajmu ich do robót wraz z narzędziami pracy, 3) koszta dozoru więźniów, faktycznie ponoszone przez dział pracy, 4) koszta handlowe, obliczane procentowo od ogólnej sumy kosztów robocizny więźniów, kosztów ogólnych i kosztów dozoru, według ustalonej jednakowej normy procentowej dla wszystkich przedsiębiorstw więziennych.

§ 24.

Formuła kalkulacji wynajmu robocizny więźniów jest następująca:

1) koszta robocizny	a
2) „x” ⁰ / ₀ kosztów ogólnych (od sumy a)	b
3) koszta dozoru	c
	<hr/>
	razem.
4) „x” ⁰ / ₀ kosztów handlowych (od sumy d)	e
	<hr/>
	Ogółem koszta własne
5) zysk (x—f)	y
6) Ogólna suma osiągnięta z wynajmu więźniów (z narzędziami pracy lub bez narzędzi pracy)	X

§ 25.

Koszta ogólne, ponoszone w związku z wynajmem robocizny więźniów, stanowią koszta amortyzacji i utrzymania w sprawności inwentarza martwego, wynajmowanego wraz z robocizną więźniów. Powyższe koszta ustala się procentowo w stosunku do wykazanych w zamówieniach, oraz w rubr. 15 księgi kontroli zamówień kosztów robocizny więźniów, wynajmowanych do robót wraz z inwentarzem martwym Działu Pracy Więzienia. Przy ustalaniu procentu, koszta ogólne i robocizny bierze się za jednakowy okres czasu.

§ 26.

Przy kalkulacji kosztów wynajmu robocizny więźniów w wypadku, przewidzianym w § 16 niniejszych przepisów, koszta handlowe oblicza się w wysokości 20% od sumy kosztów robocizny więźniów i ewentualnie kosztów dozoru, przyczem kosztów ogólnych w tym wypadku nie uwzględnia się.

§ 27.

Cenę za jeden dzień wynajmu więźnia określa się według cen rynkowych w stosunku do dziennej wydajności przy podobnej pracy robotnika wolnego.

Cena powyższa nie dotyczy robót ulgowych, przewidzianych w § 28 niniejszych przepisów.

Najniższa cena wynajmu więźnia, według jakiej mogą być wynajmowani więźniowie do robót osobom i instytucjom prywatnym, o ile cena rynkowa nie będzie od niej wyższa, określa się w wysokości kosztów własnych wynajmu z doliczeniem minimalnego zysku, przewidzianego w § 36 niniejszych przepisów, aki ma być wpłacony na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów.

§ 28.

Za wynajem więźniów instytucjom sądowym i domom administracyjnym do robót przy utrzymaniu w porządku lokali danych instytucyj pobiera się najniższą cenę, wymienioną w ostatnim ustępie § 27 niniejszych przepisów.

Wynajem więźniów do robót, wymienionych w niniejszym paragrafie, ma się odbywać bez użycia narzędzi oraz materiałów działów pracy więźniów.

Przy użyciu materiałów działów pracy i ewentualnie narzędzi, pobiera się opłatę według cen przewidzianych w § 19, względnie w ostatnim ustępie § 20 niniejszych przepisów.

§ 29.

Wynajem więźniów do robót w warsztatach, zorganizowanych wewnątrz więzienia przez przedsiębiorców prywatnych, gdzie jest wymagana znajomość rzemiosła lub wprawa, wycenia się według trzech kategorii.

1) Za więźniów nieuzdolnionych, do czasu nauczania się przez nich wyznaczonej im pracy, jednak w terminie nie dłuższym, jak jeden miesiąc, działy pracy więźniów mogą nie pobierać od przedsiębiorców żadnych opłat. Przedsiębiorcy ci są tylko obowiązani w tym wypadku dawać więźniom-uczniom za każdy przepracowany przez nich dzień dodatkowe żywienie na sumę odpowiadającą cenie rynkowej 400 gramów chleba pyłowego.

Powyżsi więźniowie-uczniowie, prócz dodatkowego żywienia, żadnego innego wynagrodzenia nie otrzymują i działy pracy więźniów nie ponoszą za czas ich pracy żadnych kosztów.

W wyjątkowych wypadkach, gdy rzemiosło wymaga dłuższej niż miesiąc nauki, termin miesięczny może być przedłużony na czas dłuższy, jedynie za zgodą Ministerstwa Sprawiedliwości.

2) Za więźniów, którzy przeszli okres nauki, względnie są na tyle uzdolnieni, że nie potrzebują nauki lub nabierać wprawy, opłatę dzienną pobiera się według najniższej ceny, przewidzianej w ostatnim ustępie § 27 niniejszych przepisów, a mianowicie koszta własne wynajmu z doliczeniem minimalnego zysku. Cena rynkowa w tym wypadku nie ma zastosowania. Opłata ta może być pobierana nie dłużej jak w przeciągu trzech miesięcy, o ile w tym czasie wydajność dziennej pracy więźniów, wymienionych w niniejszym punkcie, będzie niższa od połowy dziennej wydajności przy podobnej pracy tyluż robotników wolnych.

3) Za więźniów wykwalifikowanych opłatę dzienną pobiera się według cen rynkowych w stosunku do dziennej wydajności pracy robotnika wolnego.

Cenę powyższą obniża się do 20%, o ile przedsiębiorca ponosi koszta dozoru więźniów.

§ 30.

W końcu każdego miesiąca kalendarzowego działy pracy więźniów obowiązane są skalkulować wszystkie zamówienia na wynajem więźniów do robót w danym miesiącu i wystawić wynajmującym rachunki, celem uregulowania ich.

Należności za wynajem więźniów do robót instytucjom i osobom prywatnym nie mogą być kredytowane dłużej, jak jeden miesiąc od dnia doręczenia im rachunków.

Przedsiębiorca prywatny, wynajmujący więźniów do robót na okres dłuższy, jak jeden miesiąc, powinien złożyć kaucję zabezpieczającą pokrycie rachunków za wynajem więźniów za dwa okresy płatności.

§ 31.

Przy wszystkich obliczeniach kalkulacyjnych, obowiązuje zasada, że ułamki poniżej pół grosza odrzuca się, zaś pół grosza i wyżej zaokrągla się wzwyż do całego grosza, za wyjątkiem ułamków liczb procentowych kosztów ogólnych i handlowych, które w każdym wypadku przy ustalaniu ich, zaokrągla się wzwyż do całej jednostki.

§ 32.

Przepisy, dotyczące kalkulacji kosztów własnych wynajmu więźniów, zawarte w §§ 23, 25, 26, 29 nie obowiązują te areszty sądowe i więzienia, w których więźniowie odbywają kary nie dłużej, jak 6 miesięcy i nie prowadzi się żadnych warsztatów, a wyłącznie wynajmuje się więźniów do robót.

§ 33.

Areszty sądowe i więzienia, wskazane w poprzednim paragrafie, opłatę za jeden dzień pracy więźnia pobierają według cen rynkowych w stosunku do dziennej wydajności przy podobnej pracy robotnika wolnego. Cena powyższa nie może być niższa od ustalonego, zgodnie z §§ 2 i 4 przepisów z dnia 26 kwietnia 1928 r., dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów, kosztu własnego robocizny więźnia, z doliczeniem minimalnego zysku przewidzianego w § 36 niniejszych przepisów, jaki ma być wpłacony na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów.

§ 34.

Areszty sądowe i więzienia, wskazane w § 32 niniejszych przepisów, za jeden dzień pracy więźnia przy utrzymaniu w porządku lokali instytucyj sądo-

wych i domów administracyjnych, pobierają opłatę według najniższej ceny, przewidzianej w poprzednim paragrafie, t. j. koszt własny robocizny więźnia, z doliczeniem minimalnego zysku.

Za użycie narzędzi działu pracy ma być pobierana dodatkowo odpowiednia opłata.

§ 35.

W czystych zyskach, wykazanych w bilansie Wydziału Pracy Więźniów Ministerstwa Sprawiedliwości, Skarb Państwa ma udział w wysokości 40%, reszta czystych zysków bilansowych pozostaje na kapitał obrotowy. Czyste zyski wyprowadza się systemem handlowym według zasad buchalterji podwójnej.

Udział Skarbu Państwa w wysokości tylko 40% czystych zysków określony zostaje jedynie do czasu utworzenia dostatecznego kapitału obrotowego działów pracy więźni.

Koszta handlowe Wydziału Pracy Więźniów Ministerstwa Sprawiedliwości pokrywa się z czystych zysków działów pracy więźni.

Na poczet należności Skarbowi Państwa z tytułu udziału w czystych zyskach bilansowych, Wydział Pracy Więźniów Ministerstwa Sprawiedliwości wpłaca do Skarbu Państwa co kwartał, najpóźniej zaś w ciągu miesiąca po upływie kwartału $\frac{1}{4}$ część sumy przewidzianej w budżecie z tego tytułu. Ostateczny rozrachunek ze Skarbem Państwa z tytułu udziału w czystych zyskach bilansowych przeprowadza Wydział Pracy Więźniów po sporządzeniu ogólnego bilansu rocznego i obliczeniu czystych zysków, najpóźniej zaś w ciągu pierwszego półrocza następnego okresu budżetowego.

§ 36.

Działy pracy wszystkich więzień i aresztów, na pokrycie należności Skarbowi Państwa z tytułu udziału w czystych zyskach bilansowych, obowiązane są wpłacać minimalne zyski za pośrednictwem urzędów pocztowych, względnie oddziałów Pocztovej Kasy Oszczędności na konto czekowe Centralnej Kasy Państwowej 30110 w Pocztovej Kasie Oszczędności dla przerachowania na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów.

O każdej dokonanej wpłacie w dniu wpłaty nadsyła się Ministerstwu Sprawiedliwości zawiadomienia według wzoru Nr. 4, załączonego do § 27 przepisów z dnia 26 kwietnia 1928 r., dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów.

Wysokość minimalnych zysków, jakie działy pracy więzień obowiązane są wpłacać na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów, i terminy ich płatności, ustala Ministerstwo Sprawiedliwości na każdy okres budżetowy.

Pozostałość do wyrównania 40% udziału Skarbu Państwa w czystych zyskach bilansowych, działy pracy więzień, po zestawieniu rocznego bilansu zamknięcia, mają wpłacać na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów w ciągu pierwszego półrocza następnego okresu budżetowego.

§ 37.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1928 r. Z dniem wejścia w życie powyższych przepisów tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, wydane w niniejszej sprawie.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

(Strona 1)

Wzór Nr. 2

do § 17 przepisów dotyczących kalkulacji kosztów produkcji przedsiębiorstw więziennych.

KALKULACJA WSTĘPNA

ZAMÓWIENIA Nr. 1

Pana Jana Tomaszewskiego, Warszawa, Długa Nr 1
na wykonanie w warsztacie szewckim 1 pary męskich kamaszy Nr 29 ze skóry czarnej chromowej.

Koszt materiałów wyszczególnionych na odwrocie	zł. 21,02 gr.
„ robocizny 2 dni po zł. 1 gr. 54	„ 3,08 „
33% kosztów ogólnych	„ 1,02 „
razem	zł. 25,12 gr.
4% „ handlowych	„ 1,00 gr.
Ogółem kosztu własne	zł. 26,12 gr.
Zysk	„ 2,88 gr.
Cena sprzedażna	zł. 29,00 gr.

Kierownik Działu Pracy

(Podpis)

dnia 4 VII-1927 r.

(Strona 2)

Wyszczególnienie materiałów	Ilość	Cena jednostkowa		Ogólna suma wartości	
		zł.	gr.	zł.	gr.
Czarny chrom	3 stopy	3	50	10	50
Skóra twarda	1 kg.	10	—	10	—
kółeczka i haki	26 szt.	—	02	—	52
Ogółem	—	—	—	21	02

PRZEPISY,

dotyczące kalkulacji kosztów robocizny więźniów, wydane przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu dla działów pracy więzień.

§ 1.

Koszt robocizny więźnia, jako ocena jego pracy, składa się z 2-ch części. Pierwszą część kosztu robocizny więźnia stanowią: 1) wynagrodzenie więźnia, 2) dodatkowe żywienie więźnia, 3) odliczenie na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia, 4) odliczenie na premje dla więźniów pracujących przy ciężkich robotach gospodarczych więzienia, nie opłacanych z budżetu, 5) odliczenie na zawodowe kształcenie więźniów.

Drugą część kosztu robocizny więźnia stanowi należność Skarbowi Państwa tytułem zwrotu przeciętnego rzeczywistego kosztu wyżywienia więźnia, zwiększonego o 20% tegoż kosztu.

§ 2.

Wysokość sum, z których się składa pierwsza część kosztu robocizny więźnia, ustala Ministerstwo Sprawiedliwości na każdy okres budżetowy i podaje do wiadomości zarządom więzień (aresztów).

Wysokość drugiej części kosztu robocizny więźnia ustalają poszczególne działy pracy więzień (aresztów) na 1-go każdego bieżącego miesiąca gospodarczego.

Za podstawę do obliczenia wysokości drugiej części kosztu robocizny, działy pracy więzień (aresztów) przyjmują w całości przeciętny rzeczywisty koszt wyżywienia więźnia w danym więzieniu (areszcie) z ubiegłego miesiąca gospodarczego z doliczeniem 20% tego kosztu, który nie może być brany niżej minimalnego kosztu wyżywienia więźnia, określonego zgodnie z § 3 niniejszych przepisów. Przy ustalaniu przeciętnego rzeczywistego kosztu wyżywienia więźnia za ubiegły miesiąc gospodarczy w więzieniach, przy których są okręgowe szpitale więzienne, wyłącza się koszta żywienia więźniów chorych.

Normy pieniężne dodatkowego żywienia więźniów ustala się: dla pierwszej kategorii w wysokości wartości 600 gram chleba pyłowego, dla drugiej kategorii — 500 gram chleba pyłowego, dla trzeciej kategorii — 400 gram chleba pyłowego. Artykuły żywnościowe, nabyte za powyższe normy pieniężne, mają zawierać co najmniej: dla I-ej kategorii 1200 kal., dla II-ej kategorii 1000 kal., i dla III-ej kategorii 800 kal.

Gdyby sumy, określone przez Ministerstwo Sprawiedliwości na dodatkowe żywienie w pierwszej części kosztu robocizny więźnia, okazały się niższe od miejscowej ceny rynkowej wymienionego w poprzednim ustępie chleba, dział pracy więzienia zwiększa sumy te do wysokości ceny rynkowej chleba pyłowego, jaki ma służyć za normę dodatkowego żywienia więźniów poszczególnych kategorii.

§ 3.

Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu ustala na każdy okres budżetowy minimalny koszt wyżywienia więźnia, który po doliczeniu 20% tego kosztu ma stanowić najniższą normę zwrotu Skarbowi Państwa kosztów utrzymania zatrudnionego dochodowo więźnia.

Na okres budżetowy 1928/29 minimalny koszt wyżywienia więźnia ustala się na 50 groszy.

§ 4.

Areszty sądowe i więzienia, w których więźniowie odbywają karę nie dłuższą, jak 6 miesięcy i nie prowadzi się żadnych warsztatów, a wyłącznie wynajmuje się więźniów do robót, za koszt robocizny więźnia przyjmują usta-

lone zgodnie z §§ 2 i 3 niniejszych przepisów: 1) wynagrodzenie więźnia za pracę, 2) dodatkowe żywienie więźnia oraz 3) należność Skarbowi Państwa tytułem zwrotu kosztu utrzymania zatrudnionego dochodowo więźnia.

Odliczenia: na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia, na premje dla więźniów pracujących przy ciężkich robotach gospodarczych więzienia, nie opłacanych z budżetu, oraz na zawodowe kształcenie więźniów nie stosują areszty i więzienia, wymienione w niniejszym paragrafie.

§ 5.

Więźniów zatrudnionych dochodowo dzieli się na trzy kategorie, w zależności od ich kwalifikacji fachowych, wydajności pracy oraz sprawowania się w więzieniu.

Więźniowie zatrudnieni dochodowo otrzymują wynagrodzenie za pracę oraz dodatkowe żywienie: I-ej kategorii — według stawek najwyższych, II-ej kategorii — według stawek średnich, III-ej kategorii — według stawek najniższych.

Do I-ej kategorii zalicza się więźniów fachowców, t. j. dobrze wykwalifikowanych pracowników, odznaczających się staranną i wydajną pracą ponad normę, oraz wzorowem prowadzeniem się w więzieniu.

Do II-ej kategorii zalicza się więźniów fachowców mniej uzdolnionych, oraz tych więźniów niefachowców, których praca jest ciężka i nieprzyjemna, o ile wszyscy ci więźniowie odznaczają się wzorowem prowadzeniem się w więzieniu.

Do III-ej kategorii zalicza się więźniów pozostałych.

Więźniowie za pilność w pracy i wzorowe prowadzenie się w więzieniu mogą być przenieszeni z niższej do następnej wyższej kategorii, zaś za karę — z wyższej do niższej kategorii.

Areszty sądowe i więzienia, wymienione w § 4 niniejszych przepisów, wszystkich więźniów zatrudnionych dochodowo zaliczają do drugiej kategorii.

Więźniowie zatrudnieni przy ciężkich robotach gospodarczych więzienia, nie opłacanych z budżetu, otrzymują premje według pełnych stawek III-ej kategorii płacy więźniów zatrudnionych dochodowo z sum przewidzianych na ten cel w pierwszej części kosztu robocizny więźniów. Natomiast więźniowie ci nie otrzymują żadnych sum przewidzianych na dodatkowe żywienie.

§ 6.

Azeby ogólne sumy wynagrodzenia więźniów za pracę dochodową oraz dodatkowego żywienia (za wyjątkiem nagród za wykonane zadaniaienne ponad normę) w obrachunku miesięcznym nie przekroczyły miesięcznych sum, jakie będą przewidziane przeciętnie na te cele w pierwszej części kosztów robocizny więźniów (§ 2), do I-ej kategorii może być zaliczono nie więcej niż 20% ogółu zatrudnionych dochodowo więźniów, do II-ej kategorii — nie więcej niż 40% tychże więźniów, do III-ej kategorii reszta.

§ 7.

Pracę więźniów przy wynajmie dla osób i instytucji postronnych liczy się na dniówki. Przy zatrudnieniu zaś we własnych przedsiębiorstwach więziennych, każdemu więźniowi wyznacza się zadanieienne, równające się minimum połowie rzeczywistej wydajnościiennej pracy robotnika wolnego tego samego fachu. Zadaniaienne wyznacza się więźniom indywidualnie lub według podziału na grupy i każde takie zadanieienne liczy się za jeden dzień pracy.

§ 8.

Ustalone, zgodnie z § 2 niniejszych przepisów, sumy kosztu robocizny więźnia i poszczególnych pozycji tego kosztu, działy pracy więzień mają liczyć w stosunku do jednego dnia roboczego wynajmu więźnia, lub wykonanego przez niego jednego normalnego zadaniaiennej.

O ile więzień wykona tylko część wyznaczonego mu zadania dziennego, chociażby pracował w ciągu całego dnia, względnie przepracuje przy wynajmie część dnia roboczego, to w tymże stosunku liczy się koszt robocizny i poszczególne pozycje tego kosztu.

Część wykonanej pracy przez więźnia może być liczona w ułamkach $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$. Inne ułamki nie mogą mieć zastosowania. Nie może być zaliczona praca więźniowi jeżeli on w ciągu dnia wykona mniej, jak $\frac{1}{4}$ zadania dziennego, względnie przepracuje przy wynajmie mniej, jak $\frac{1}{4}$ dnia roboczego.

§ 9.

Więzień, który prócz całego wyznaczonego mu normalnego zadania dziennego, wykona w tymże dniu drugie takie samo zadanieienne ponad normę, lub część tego zadania ($\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$), dla zachęcenia go do jaknajwiększej wydajności pracy, w celu osiągnięcia jaknajwiększych korzyści pod względem penitencjarnym oraz gospodarczym, za daną pracę ponad normę otrzymuje specjalną nagrodę w wysokości podwójnej stawki wynagrodzenia, jaka przysługuje mu za pracę normalną. Dodatkowe żywienie za pracę ponad normę więźniowi nie przysługuje.

Nagroda może być przyznana najwyżej za jedno zadanieienne wykonane w jednym dniu ponad normę.

Przyznane więźniom nagrody za pracę ponad normę zalicza się do kosztów robocizny i uwzględnia się przy kalkulacji zamówień.

§ 10.

Więźniowi zatrudnionemu w charakterze ucznia przy nauce rzemiosła nie przysługuje ani wynagrodzenie, ani dodatkowe żywienie do czasu, kiedy będzie w stanie wykonać $\frac{1}{4}$ zadania dziennego, jakie wyznacza się więźniom tegoż fachu III-iej kategorii płacy.

§ 11.

Więźniowi zdrowemu, który nie będąc w okresie uczenia się rzemiosła nie wykona w ciągu dnia bez uzasadnionej przyczyny wyznaczonego mu zadania dziennego, co można uważać za lenistwo i niechęć do pracy, nie może być przyznane wynagrodzenie oraz dodatkowe żywienie i ta jego praca przy obliczaniu kosztów robocizny nie powinna być w tym wypadku brana w rachubę.

§ 12.

Przy obliczaniu kosztów robocizny więźniów, zatrudnionych przy wykonaniu robót dla osób i instytucji prywatnych, ponoszących koszt żywienia tych więźniów, ustalony zgodnie z § 2 niniejszych przepisów koszt robocizny więźnia zmniejsza się o sumę przeznaczoną na jego dodatkowe żywienie.

§ 13.

W końcu każdego miesiąca gospodarczego działu pracy więzień obowiązane są przeprowadzić, stosownie do załączonego wzoru Nr. 1, obrachunek miesięczny kosztów robocizny więźniów i przyznanych więźniom nagród za wykonane zadaniaienne ponad normę, według poszczególnych przedsiębiorstw więziennych, oraz obliczyć ogólne sumy miesięczne poszczególnych pozycji kosztu robocizny, wyszczególnionych w § 1 niniejszych przepisów.

Dla ściślego powyższego miesięcznego obrachunku działu pracy więzień powinny:

1) ustalić ogólne ilości normalnych zadań dziennych wykonanych przez więźniów w danym miesiącu gospodarczym oddzielnie w każdym własnym przedsiębiorstwie więziennym,

2) ustalić ogólne ilości dni pracy więźniów przy wynajmie z zaznaczeniem, ile dni przepracowano z dodatkowym żywieniem: a) na koszt działu pracy wię-

zienia, i b) na koszt osób i instytucji prywatnych korzystających z robocizny więźniów,

3) ustalić ogólne ilości zadań dziennych, wykonanych ponad normę przez więźniów poszczególnych kategorii płacy, oddzielnie w każdym własnym przedsiębiorstwie więziennym.

Za jednostki przy obrachunku miesięcznym kosztu robocizny więźniów i poszczególnych pozycji tego kosztu, przyjmuje się sumy, ustalone zgodnie z § 2 niniejszych przepisów.

§ 14.

Wynagrodzenie więźniów za pracę, oraz sumy, przypadające na ich dodatkowe żywienie, które stanowią również wynagrodzenie za pracę, oblicza się dla każdego więźnia oddzielnie i zapisuje się tak jedno, jak i drugie na jego konto.

Podobnie oblicza się i zapisuje się na konta więźniów przyznane im nagrody za wykonane zadaniaienne ponad normę. Przyczem sumy, stanowiące wynagrodzenie więźniów za wykonane normalne zadaniaienne, względnie przepracowane dni przy wynajmie, dzieli się na dwie równe części, z których jedna część pozostaje na rachunku więźnia do czasu zwolnienia go z więzienia, druga zaś część oraz całkowita suma przyznanych mu nagród za wykonane zadaniaienne ponad normę przeznaczają się do dyspozycji więźnia podczas pobytu jego w więzieniu na wszelkie jego wydatki dozwolone regulaminem więziennym.

Pierwsza część wynagrodzenia więźnia, pozostawiona na jego rachunku do czasu zwolnienia z więzienia, może być wydatkowana na potrzeby więźnia przed zwolnieniem go z więzienia tylko w wyjątkowych wypadkach, jedynie za zgodą Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 15.

Przy ustalaniu należności Skarbowi Państwa tytułem zwrotu kosztu utrzymania zatrudnionego dochodowo więźnia, oraz przy obrachunku miesięcznym kosztu robocizny więźniów i poszczególnych pozycji tego kosztu, przyjmuje się jako zasadę, że ułamki poniżej pół grosza odrzuca się, zaś pół grosza i wyżej zaokrągla się wzwyż do całego grosza.

§ 16.

Każdy więzień zatrudniony dochodowo winien posiadać książeczkę roboczą, według załączonego wzoru Nr. 2, która ma zawierać ilości dni pracy jego przy wynajmie, względnie wykonanych przez niego w poszczególnych miesiącach zadań dziennych normalnych i ponad normę, oraz należności z tego tytułu, jak również wypłacone mu kwoty, zapisane na jego rachunku, zgodnie z § 14 niniejszych przepisów.

§ 17.

Z sum przeznaczonych na dodatkowe żywienie więźniów mają być zakupowane wyłącznie tylko produkty żywnościowe, jak chleb, tłuszcz i t. p. Inne artykuły niespożywcze, jak papierosy, tabaka i t. p. z powyższych sum nie mogą być kupowane.

Zakup artykułów żywnościowych, które mają stanowić dodatkowe żywienie więźniów, winien być dokonywany w czasie ich pracy przed dokonaniem obrachunku miesięcznego kosztu robocizny i jego poszczególnych pozycji. Wydatek ten jednak nie może przekroczyć sum, przypadających więźniom na dodatkowe żywienie za wykonaną przez nich pracę, łącznie z sumami pozostającymi na kontach poszczególnych więźniów do ich dyspozycji podczas pobytu w więzieniu.

§ 18.

Z odbioru swego wynagrodzenia w całości lub częściowo, oraz sum przypadających na dodatkowe żywienie więźniowie obowiązani są każdorazowo kwitować.

W razie wypłacenia należności pewnej grupie więźniów jednocześnie, więźniowie ci mogą kwitować z odbioru sum na jednej liście, która będzie służyć za rozchodowy dowód kasowy. Lista taka winna zawierać: 1) numer porządkowy, 2) imię i nazwisko więźnia, 3) numer konta więźnia w księdze należności więźniów, 4) sumy (saldo) pozostające na koncie więźnia do jego dyspozycji: a) podczas pobytu w więzieniu, b) po wyjściu z więzienia i c) przeznaczone na dodatkowe żywienie, 5) sumę wypłaconą, 6) pokwitowanie więźnia z odbioru i 7) uwagę.

§ 19.

Przy zwolnieniu więźnia z więzienia powinna być mu wypłacona całkowita suma, pozostająca na jego rachunku.

O ile więzień ten zrzeknie się swojej należności, to należność tę przelewa się na rachunek zapomóg dla więźniów zwalnianych z więzienia, na podstawie sporządzonego o tem protokołu w obecności świadków.

Natomiast należności więźnia nie podjęte przez niego z powodu śmierci, ucieczki z więzienia, lub innych wypadków, przelewa się do jego własnego depozytu, z którym postępuje się w myśl art. 47 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. w sprawie organizacji więziennictwa (Dz. U. R. P. Nr. 29 z dnia 14 marca 1928 r.).

§ 20.

Sumą przeznaczoną na premje dla więźniów, zatrudnionych przy gospodarczych robotach więzienia, dysponuje naczelnik (przełożony) więzienia i on władny jest udzielać powyższych premij więźniom, zasługującym na to, w granicach posiadanego na ten cel funduszu.

Premje te mają być udzielane więźniom, zatrudnionym ciężką pracą przy gospodarczych robotach więzienia, nie opłacanych z budżetu, w miesiącu, w którym uzyskano na ten cel fundusz z podziału sumy kosztu robocizny więźniów.

Do ciężkich robót gospodarczych więzienia w pierwszym rzędzie należą: rąbanie drzewa na potrzeby więzienia, obsługa kotłów, palenie w piecach, pranie i t. p.

Listę pracy więźniów przy powyższych robotach gospodarczych prowadzi dział gospodarczy więzienia i takową w końcu miesiąca odstępuje działowi pracy.

§ 21.

Z funduszu, przeznaczonego w jednym miesiącu na premje dla więźniów zatrudnionych przy gospodarczych robotach więzienia, o ile takowy nie będzie wydatkowany w całości zgodnie z § 20 niniejszych przepisów, żadne pozostałości nie mogą być rezerwowane na tenże cel na miesiąc następny, a winny być, po przyznaniu więźniom premji za miesiąc gospodarczy, przelane na rachunek zapomóg dla więźniów zwalnianych z więzienia.

§ 22.

Sumami premij, przyznanych więźniom zatrudnionym przy gospodarczych robotach więzienia, więźniowie ci mogą dysponować w całości podczas pobytu w więzieniu i skutecznie z nich wydatki, dozwolone regulaminem więziennym.

§ 23.

Suma, przeznaczona na zapomogi dla więźniów, zwalnianych z więzienia, o ile Ministerstwo Sprawiedliwości nie postanowi inaczej w poszczególnych wy-

padkach, pozostaje do dyspozycji naczelnika (przełożonego) więzienia, który przy udzielaniu zapomóg winien brać pod uwagę rzeczywiste potrzeby i materialne położenie więźniów, ubiegających się o zapomogi.

§ 24.

Pod potrzebą pomocy materialnej dla więźnia, zwalnianego z więzienia rozumie się brak u tego więźnia środków własnych na przejazd i koszty utrzymania w czasie podróży do stałego miejsca zamieszkania, oraz na zakup odpowiedniego ubrania, o ile więzień nie posiada własnego i zarząd więzienia nie może go w takowe zaopatrzyć.

§ 25.

W razie niewydatkowania na wynagrodzenie więźniów oraz dodatkowe żywienie wszystkich sum przewidzianych na to przeciętnie w pierwszej części kosztu robocizny więźnia, wskutek zaokrąglenia i odrzucenia ułamków grosza, oraz zatrudnienia więźniów pierwszej i drugiej kategorii płac w ilościach mniejszych od najwyższych norm, podanych w § 6 niniejszych przepisów, pozostałość z tego tytułu ogólnej sumy miesięcznej kosztu robocizny więźniów powinna być podzielona, jako dodatkowe wynagrodzenie, pomiędzy tych więźniów, którzy swoją wydaną pracą, a w szczególności pracą wykonaną ponad normę i starannym jej wykonaniem, oraz dobrym sprawowaniem się w danym miesiącu gospodarczym zasłużyli na podobne wyróżnienie. Sumy te winny być zapisane na konta więźniów do ich dyspozycji podczas pobytu w więzieniu.

§ 26.

Należne Skarbowi Państwa sumy, tytułem zwrotu kosztów utrzymania zatrudnionych dochodowo więźniów, działy pracy więzień obowiązane są w terminie do dnia 15 miesiąca następnego wpłacić do miejscowych kas skarbowych na odpowiedni paragraf dochodu budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości.

Również w tymże terminie działy pracy więzień powinny wpłacić sumy, przeznaczone na zawodowe kształcenie więźniów, za pośrednictwem urzędów pocztowych, względnie oddziałów Pocztovej Kasy Oszczędności na konto czekowe Centralnej Kasy Państwowej 30110 w Pocztovej Kasie Oszczędności dla prerachowania na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów w Centralnej Kasie Państwowej.

Sumy przeznaczone na zawodowe kształcenie więźniów będą użyte przez Ministerstwo Sprawiedliwości wyłącznie na organizację zawodowego szkolnictwa w więzieniach.

§ 27.

O dokonanych wpłatach do Skarbu Państwa, oraz na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów, wyszczególnionych w § 26 niniejszych przepisów, w dniu wpłaty należy przesłać Ministerstwu Sprawiedliwości zawiadomienia z podaniem daty wpłaty, nazwy kasy skarbowej, albo urzędu pocztowego, albo oddziału Pocztovej Kasy Oszczędności, do których wpłacono rzeczony kwoty, Nr. pozycyji dziennika przychodu kasy skarbowej przy wpłatach do Skarbu Państwa, sumy wpłaconej, tytułu wpłaty oraz na jaki rachunek względnie paragraf budżetu zadeklarowano wpłaconą sumę. O wpłatach do Skarbu Państwa nadsyła się zawiadomienia, według załączonego wzoru Nr. 3, zaś o wpłatach na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów, według załączonego wzoru Nr. 4.

§ 28.

Z sum osiągniętych z wynajmu więźniów przez areszty sądowe i więzienia, wskazane w § 4 niniejszych przepisów, ponad koszt własne robocizny tych więźniów oraz minimalne zyski, które mają być wpłacone na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów w Centralnej Kasie Państwowej, mogą być poczynione zakupy niezbędnych narzędzi pracy, oraz wydatki kancelaryjne.

Reszta tych sum, jako zbędna gotówka, powinna być niezwłocznie wpłacona na wymieniony wyżej w niniejszym paragrafie rachunek bieżący Nr. 12 z zastosowaniem się do §§ 26 i 27 niniejszych przepisów.

§ 29.

Pracę więźniów przy wypieku chleba dla gospodarstwa więziennego oraz przy remoncie budynków więziennych nie zalicza się do robót dochodowych.

Za powyższą pracę, poza wynagrodzeniem i dodatkowym żywniem więźniów, nie ponosi się żadnych innych kosztów, przewidzianych w § 1 niniejszych przepisów.

Więźniowie zatrudnieni przy robotach, wymienionych w niniejszym paragrafie, otrzymują wynagrodzenie oraz dodatkowe żywienie na rachunek gospodarstwa więziennego, według norm ustalonych, zgodnie z §§ 2 i 5 niniejszych przepisów, dla więźniów zatrudnionych przez dział pracy przy robotach dochodowych.

Sumy na powyższe wynagrodzenie oraz dodatkowe żywienie wypłaca dział pracy i księguje w księdze należności więźniów, zgodnie z § 14 niniejszych przepisów obciążając temi sumami bezpośrednio rachunek gospodarstwa więziennego. Gospodarstwo więzienne sumy tego rodzaju zwraca działowi pracy niezwłocznie z kredytów przyznanych na żywienie więźniów względnie remont budynków.

§ 30.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1928 roku. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane przepisy w niniejszej sprawie.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

Wzór Nr. 1

do § 13 przepisów, dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów.

O B L I C Z E N I E

dziennego kosztu robocizny więźnia oraz miesięcznej sumy kosztów robocizny więźniów, zatrudnionych przez dział pracy więzienia w r. i podział tej miesięcznej sumy kosztów na poszczególne pozycje.

I. Dzienny koszt robocizny więźnia stanowi:

A. Określone przez Ministerstwo Sprawiedliwości

1) wynagrodzenie więźnia za pracę:		
I-ej kategorii.	gr. 40	} przeciętnie zł. — gr. 30
II-ej "	30	
III-ej "	20	
2) dodatkowe żywienie więźnia:		
I-ej kategorii.	gr. 42	} przeciętnie zł. — gr. 35
II-ej "	35	
III-ej "	28	
3) odliczenie na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia w wysokości.	" — " 01	
4) odliczenie na premje dla więźniów zatrudnionych przy ciężkich gospodarczych robotach więzienia, nie opłacanych z budżetu, w wysokości	" — " 02	
5) odliczenie na zawodowe kształcenie więźniów w wysokości	" — " 02	
Razem	zł. — gr. 70	

B. Należność Skarbowi Państwa tytułem zwrotu kosztu utrzymania zatrudnionego dochodowo więźnia, stanowiąca

1) rzeczywisty przeciętny koszt wyżywienia więźnia w ubiegłym miesiącu gospodarczym w wysokości groszy 54,2 czyli po $\frac{\text{zaokrągleniu}}{\text{odrzuconiu}}$ ułamka	gr. 54
2) dodatek dla Skarbu Państwa w wysokości 20% sumy rzeczywistego kosztu wyżywienia więźnia gr. 10,8 czyli po $\frac{\text{zaokrągleniu}}{\text{odrzuconiu}}$ ułamka	" 11 zł. — gr. 65
Ogólna suma dziennego kosztu robocizny więźnia	zł. 1 gr. 35

II. W miesiącu 19..... r. według list pracy przepracowano:

(każde wykonane normalne zadanie dzienne liczy się za jeden dzień pracy)			
1) w warsztacie stolarskim	420 dni à zł. 1.35 —	zł. 567 gr. 00	
2) " " szewckim	130 " " " 1.35 —	" 175 " 50	
3) " " krawieckim	200 " " " 1.35 —	" 270 " 00	
4) " " introligatorskim	150 " " " 1.35 —	" 202 " 50	
5) " " —	— " " " — —	" — " —	
6) " " —	— " " " — —	" — " —	
7) " " —	— " " " — —	" — " —	
8) " " —	— " " " — —	" — " —	
9) " " —	— " " " — —	" — " —	
10) " " —	— " " " — —	" — " —	
11) we własnym gospodarstwie rolnem	10 " " " 1.35 —	" 13 " 50	
12) przy obsłudze koni	20 " " " 1.35 —	" 27 " —	
13) " " krów	— " " " — —	" — " —	
14) " " trzody chlewnej	— " " " — —	" — " —	
15) przy wynajmie z dodatkowym żywniem na koszt działu pracy:			
a) z narzędziami pracy	160 " " " 1.35 —	" 216 " —	
b) bez narzędzi "	— " " " — —	" — " —	
	1090 dni à zł. 1.35 —	zł. 1471 gr. 50	
16) przy wynajmie z dodatkowym żywniem na koszt wynajmującego:			
a) z narzędziami pracy	— " " " — —	" — " —	
b) bez narzędzi (III kat.) pracy	110 " " " 1.07 —	" 117 " 50	
Razem	1200 dni	zł. 1589 gr. 20	

Prócz tego wykonano zadań dziennych ponad normę przez więźniów:

	I kategorii	II kategorii	III kategorii
1) w warszt. stolar.	$27\frac{3}{4}$ à 80 gr. — zł. 22.20	$4\frac{1}{2}$ à 60 gr. — 2.70	— à 40 gr. —
2) " " szew.	$8\frac{3}{4}$ " 80 " — " 7.00	$2\frac{3}{4}$ " 60 " — 1.65	— " — " —
3) " " kraw.	$13\frac{1}{4}$ " 80 " — " 10.60	$2\frac{3}{4}$ " 60 " — 1.65	— " — " —
4) " " introl.	$11\frac{1}{4}$ " 80 " — " 9.00	— " — " —	— " — " —
5) " " —	— " — " —	— " — " —	— " — " —
6) " " —	— " — " —	— " — " —	— " — " —
7) " " —	— " — " —	— " — " —	— " — " —
8) " " —	— " — " —	— " — " —	— " — " —
9) " " —	— " — " —	— " — " —	— " — " —
10) " " —	— " — " —	— " — " —	— " — " —
Razem	61 à 80 gr. — zł. 48.80	10 à 60 gr. — 6.00	— " — " —

Ogólna suma miesięczna kosztów robocizny więźniów wynosi (1.589.20 + 48.80 + 6.00) zł. 1.644.00

III. Podział ogólnej sumy miesięcznej kosztów robocizny więźniów na poszczególne pozycje.

Z sumy 1.644.00 przypada:

- a) dla Skarbu Państwa za 1200 dni à 65 gr. zł. 780.00
- b) na wynagrodzenie więźniów za pracę, obliczone dla każdego więźnia oddzielnie, według list pracy:
kategoria I-sza			
za 240 dni pracy normalnej	à 40 gr.—zł.	96.05 *)	
" 61 " " ponad normę	" 80 "—" "	48.80	
kategoria II-ga			
za 360 dni pracy normalnej	à 30 gr.—zł.	108.10 **)	
" 10 " " ponad normę	" 60 "—" "	6.00	
kategoria III-cia			
za 600 dni pracy normalnej	à 20 gr.—zł.	120.00	
" — " " " ponad normę	" — "—" "		zł. 378.95
- c) na dodatkowe żywienie więźniów, obliczone dla każdego więźnia oddzielnie, według list pracy:
I-ej kategorii za 240 dni	à 42 gr.—zł.	100.80	
II-ej " " 360 " "	" 35 "—" "	126.00	
III-ej " " 490 " "	" 28 "—" "	137.20	zł. 364.00
- d) na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia za 1200 dni à 01 gr. zł. 12.00
- e) na premje dla więźniów, zatrudnionych przy gospodarczych robotach więzienia, nie opłacanych z budżetu za 1200 dni à 02 gr. zł. 24.00
- f) na zawodowe kształcenie więźniów za 1200 dni à 02 gr. zł. 24.00

ogółem zł. 1582.95

Pozostałość w sumie " 61.05

podzielono pomiędzy więźniów, którzy swoją wydajną pracą a w szczególności pracą wykonaną ponad normę i jej starannem wykonaniem oraz dobrem sprawowaniem się w więzieniu zasłużyli na dane premje.

IV. Minimalny zysk, który należy wpłacić na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów, za 1200 dni pracy dochodowej więźniów, licząc po 30 gr. za jeden dzień, wynosi zł. 360.00

V. Roboty niedochodowe.

Przepracowano przy wypieku chleba dla gospodarstwa więziennego oraz przy remoncie budynków więziennych przez więźniów: I-ej kategorii 30 dni, II-ej kategorii 50 dni i III-ej kategorii 50 dni, za które przyznano więźniom na rachunek gospodarstwa więziennego wynagrodzenie oraz dodatkowe żywienie w sumie zł. 81 gr. 10

VI. Cena rynkowa 500 gr. chleba pyłowego na 1-go miesiąca sprawozdawczego wynosiła zł. — gr. 35

Kierownik działu pracy

Naczelnik więzienia

Dnia 19 r.

*) **) Nadwyżki w pierwszym wypadku gr. 05, a w drugim gr. 10 powstały wskutek zaokrąglenia w listach pracy ułamek grosza, przy ustalaniu sum należnych poszczególnym więźniom za pracę dochodową.

Więzienie w

Rok 19

Wzór. 2

do § 16 przepisów, dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów.

Zatrudniony w warsztacie:

KSIAŻECZKA ROBOCZA

Nazwisko i imię więźnia
 Nr. w księdze więźniów (karny, śledczy)
 Kategoria płacy

Wysokość wynagrodzenia za pracę:

- a) do dyspoz. więźnia po wyjściu z więzienia zł. gr.
 b) " " " " podczas pobytu w więz. " " " " zł. gr.
 c) na dodatkowe żywienie zł. gr.

Ogółem za jeden dzień pracy zł. gr.

Wysokość nagrody za wykonanie jednego zadania dziennego ponad normę (sumy a i b podwojone) zł. gr.

PRZEPISY DLA WIĘZNIÓW.

- Podczas pobytu w więzieniu, więźniowie obowiązani są do pracy według wskazówek i rozporządzeń władzy więziennej.
- Przy wykonywaniu robót więźniowie winni są bezwzględne posłuszeństwo dozorcóm oraz majstrom kierującym robotami i dozorującym przy pracy.
- Każdy więzień obowiązany jest wykonać w ciągu dnia całe normalne zadanie dzienne, wyznaczone mu przez władzę więzienną, które powinno równać się minimum połowie wydajności dziennej pracy robotnika wolnego tego samego fachu. Niewykonanie przepisanej ilości pracy bez uzasadnionej przyczyny, lub niedbałe wykonanie jej, niezależnie od kary dyscyplinarnej może pociągnąć za sobą częściowe lub zupełne pozbawienie więźnia wynagrodzenia.
- Więzień, nie mogący z powodu stanu zdrowia, lub innych przyczyn uzasadnionych wykonywać pracę, do jakiej został wyznaczony, lub życzący sobie być zatrudnionym przy specjalnej pracy (o ile taka jest w więzieniu prowadzona) winien zakomunikować o tem naczelnikowi więzienia, lub jego zastępcy, nie przerywając jednak pracy, przy jakiej jest zatrudniony, do czasu decyzji naczelnika lub jego zastępcy.
- Wysokość wynagrodzenia za pracę więźnia, zatrudnionego przy robotach dochodowych, zależy od jego uzdolnienia i kwalifikacji fachowej, oraz sprawowania się w więzieniu.

Więźniów zatrudnionych dochodowo dzieli się na 3 kategorie.

Więźniowie fachowcy — dobrze wykwalifikowani, odznaczający się staranną i wydajną pracą ponad normę oraz wzorowem prowadzeniem się w więzieniu zaliczani są do kategorii I-ej.

Więźniowie fachowcy — mniej uzdolnieni, oraz ci z więźniów niefachowców, których praca jest ciężka i nieprzyjemna, o ile odznaczają się wzorowem prowadzeniem się w więzieniu zaliczani są do kategorii II-ej.

Pozostali więźniowie zatrudnieni dochodowo zaliczani są do kategorii III-ej.

Więźniowie zaś zatrudnieni przy gospodarczych robotach więzienia, nie opłacanych z budżetu, zaliczani są do kategorii IV-ej.

Więźniowie za pilność w pracy i wzorowe prowadzenie się w więzieniu mogą być przenoszeni z niższej kategorii do następnej wyższej kategorii, zaś za karę — z wyższej do niższej kategorii.

6. Na ogólną ilość więźniów zatrudnionych przy robotach dochodowych może być zaliczono: do I-ej kategorii płacy maksimum 20% tychże więźniów, do II-ej kategorii maksimum 40% tychże więźniów, do III-ej kategorii pozostałość.

7. Wynagrodzenie więźnia zatrudnionego dochodowo liczy się w stosunku do wykonanej przez niego pracy.

Więźniowi zalicza się tylko pełną stawkę wynagrodzenia, przywiązana do jego kategorii płacy i podana w niniejszej książeczce, o ile wykona on w ciągu dnia pełne normalne zadanie dzienne, wyznaczone mu przez władzę więzienną, lub prace przy wynajmie cały dzień roboczy.

W tymże stosunku liczy się dla każdego więźnia zatrudnionego dochodowo kwotę przeznaczoną, prócz wynagrodzenia za pracę, na jego dodatkowe żywienie.

8. Więzień, który zatrudniony jest dochodowo przy wynajmie i żywiony na koszt wynajmującego, żadnych sum na dodatkowe żywienie nie otrzymuje.

9. Więzień, który prócz całego wyznaczonego mu normalnego zadania dziennego wykona w tymże samym dniu przy robotach dochodowych drugie takie samo zadanie dzienne, lub jego część, to za pracę wykonaną ponad ustaloną normę otrzymuje nagrodę w wysokości podwójnej stawki wynagrodzenia, jakie przysługuje mu za taką samą ilość pracy normalnej. Dodatkowe żywienie za wykonaną pracę ponad normę nie przysługuje.

Nagroda może być przyznana najwyższej za jedno zadanie dzienne, wykonane w ciągu jednego dnia ponad normę.

10. O ile więzień wykona w ciągu dnia mniej jak jedną czwartą wyznaczonego mu zadania dziennego, to za tę pracę nie otrzymuje ani wynagrodzenia, ani pieniędzy na dodatkowe żywienie.

11. Więzień zatrudniony w charakterze ucznia przy nauce rzemiosła nie może otrzymywać żadnego wynagrodzenia, do czasu kiedy będzie w stanie wykonać w ciągu dnia 1/4 normalnego zadania dziennego, jakie wyznacza się więźniom III kategorii płac.

12. Więźniowie najniższej kategorii płacy, t. j. IV-ej wynagrodzenia za pracę oraz dodatkowego żywienia, jak więźniowie zatrudnieni przy robotach dochodowych, nie otrzymują.

Natomiast otrzymują z przeznaczonego na ten cel funduszu premje w wysokości pełnej stawki wynagrodzenia więźnia III-ej kategorii płacy.

Premje te w podanej wyżej wysokości udziela się za każdy dzień pracowany przy gospodarczych robotach więzienia nie opłacanych z budżetu, w zależności od wysokości przeznaczonego na ten cel funduszu.

O ile wysokość miesięcznego funduszu na wymienione wyżej premje jest niewystarczająca na udzielenie premji wszystkim więźniom zatrudnionym w ciągu miesiąca przy gospodarczych robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu, to w tym wypadku władze więzienne udzielają premij według swego uznania tym więźniom, którzy najwięcej zasłużyli na to.

13. Wynagrodzenie za pracę nie wypłaca się więźniom bezpośrednio, lecz zapisuje się na ich konta.

Jedna połowa wynagrodzenia za pracę dochodową wypłaca się więźniom dopiero przy opuszczeniu więzienia, druga zaś połowa tego wynagrodzenia oraz przyznane nagrody za pracę wykonaną ponad normę przeznacza się do dyspozycji więźniów podczas pobytu w więzieniu.

Do dyspozycji więźniów podczas pobytu w więzieniu przeznacza się również w całości udzielone im premje za pracę przy gospodarczych robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu.

Z pieniędzy przeznaczonych do rozporządzenia więźnia podczas pobytu w więzieniu może on za każdorazowym zezwoleniem władzy więziennej dokonywać wszelkie wydatki, dozwolone regulaminem więziennym.

14. Z pieniędzy przeznaczonych na dodatkowe żywienie mogą być zakupione dla więźnia wyłącznie tylko produkty żywnościowe.

15. Wynagrodzenie za pracę i wszelkie wydatki oraz odliczenia wpisuje się do książeczki roboczej więźnia, którą otrzymuje każdy więzień przy wyznaczaniu go do pracy.

16. Przy zwolnieniu z więzienia wypłaca się więźniowi całkowitą sumę pozostającą na jego rachunku.

PRZYCHÓD													
Rok i miesiąc	Data	Ilość dni pracy lub wykonanych zadań dziennych		Wynagrodzenie za pracę normalną, przeznaczone:				c) nagroda za pracę wykonaną ponad normę	d) na dodatkowe żywienie	Ogólny przychód			
		normalnych	ponad normę	a) do dyspozycji więźnia po opuszczeniu więzienia		b) do dyspozycji więźnia podczas pobytu w więzieniu				Razem		zł.	gr.
				zł.	gr.	zł.	gr.			zł.	gr.		
1	2	3	4	5	6	7		8		9		10	

ROZCHÓD

ROZCHÓD																	
Rok i miesiąc	Data	Wydano więźniowi lub odliczono				P o z o s t a ł o:											
		Z sum a)		Z sum b), c)		Z sum d)		Razem		Z sum a)		Z sum b), c)		Z sum d)		Razem	
		zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
1	2	3		4		5		6		7		8		9		10	

Wzór Nr. 3

(Nazwa urzędu)

do § 27 przepisów, dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów.

Do
Ministerstwa Sprawiedliwości
Departament Karny
Wydział Pracy Więźniów

R A P O R T.

W dniu dzisiejszym wpłacono do Kasy Skarbowej w.....
pod poz. dz. przychodu Nr..... dla zarachowania na §..... poz.....
budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości za 19..... rok

sumę zł..... gr.....

tytułem zwrotu Skarbowi Państwa kosztów utrzymania zatrudnionych dochodowo więźniów w miesiącu..... 19..... roku.

(podpis)

Do
Ministerstwa Sprawiedliwości
Departament Karny
Wydział Pracy Więźniów

R A P O R T.

W dniu dzisiejszym wpłacono do Urzędu Pocztowego (oddziału P. K. O.) w na konto czekowe Centralnej Kasy Państwowej 30110 w P. K. O. dla przerachowania na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów w Centralnej Kasie Państwowej

a) sumę zł. gr.

przeznaczoną na zawodowe kształcenie więźniów,

b) sumę zł. gr.

tytułem minimalnego zysku za dni dochodowej pracy więźniów

i c) sumę zł. gr.

jako zbędną gotówkę.

Ogółem wpłacono sumę zł. gr.

(podpis)

K O N K U R S.

W lwowskim okręgu apelacyjnym opróżniły się stanowiska sędziów sądów powiatowych w Trembowli, Pruchniku, Borszczowie, Łopatynie, Obertynie, Podhajcach, Kulikowie, Sieniawie i Bołszowcach z siedzibą w Bursztynie.

Osoby ubiegające się o nadanie tych stanowisk względnie takich samych w innym sądzie opróżnić się mogących tudzież stanowisk sędziów zapasowych i sędziów śledczych przy sądach okręgowych wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej najdalej do dnia 15-go maja 1928 r. na ręce prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

T A B L I C A

ustalenia norm procentowych kosztów ogólnych i handlowych dla poszczególnych przedsiębiorstw więziennych działu pracy więzienia w na podstawie danych w księgach buchalteryjnych za 1927 r.

(wymienić za jaki czas)

C Z E Ś Ć I

Nr. porządkowy	Nazwa przedsiębiorstwa więziennego	POTRĄCENIA OD SUMY RUB. 5														Różnica sum rub. 5 i 12, stanowiąca kosztą ogólną	Stosunek procentowy kosztów w rub. 13 do kosztów w rub. 7	Procent kosztów ogólnych po zaokrągleniu ewentualnego ułamka wzwyż							
		Ogólna suma brutto obciążająca rachunek przedsiębiorstwa		Amortyzacja inwentarza martwego za "kwartał (półrocze) *		Ogólna suma rub. 3 i 4		Koszt materiałów zużytych według zamówień wykonanych		Koszt robocizny więźniów według zamówień wykonanych		Koszt materiałów nieużytych, zwróconych, z wariantu do magazynu lub pozostałych w warsztacie		Wydatki na pozostałe wyroby niewykończone					Koszta dozoru więźniów, poniesione przy wynajmie ich do robót		Sumy zapisane po stronie "Winiem" rachunku przedsiębiorstwa omyłkowo lub jako sprostowanie omyłek popełnionych po stronie "Ma" tegoż rachunku		Ogólna suma rub. 6, 7, 8, 9, 10 i 11		
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.				Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.
WARSZTATY:																									
1	Krawiecki	23.767	50	482	50	24.250	—	19.875	—	2.877	88	487	11	333	06	—	—	—	—	23.573	05	676	95	23,5%	24%
2	Szewcki	1.847	72	89	28	1.937	—	986	55	594	23	98	50	65	79	—	—	—	—	1.745	07	191	93	32,2%	33%
3	Stolarski	7.709	29	654	92	8.364	21	4.727	13	1.848	24	213	50	407	65	—	—	114	20	7.310	72	1.053	49	56,9%	57%
4	Introligatorski	8.107	10	107	22	8.214	32	4.162	10	3.429	52	84	12	—	—	—	—	24	16	7.699	90	514	42	14,9%	15%
5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ogółem warsztaty	41.431	61	1.333	92	42.765	53	29.750	78	8.749	87	883	23	806	50	—	—	138	36	40.328	74	2.436	79	—	—
7	Wynajem więźniów:																								
	a) z inwentarzem martwym	6.136	38	42	26	6.178	64	—	—	5.690	38	—	—	—	—	446	—	—	—	6.136	38	42	26	0,7%	1%
	b) bez inwentarza martwego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	Utrawa pól i ogrodów na 1927 rok gospodarczy	18.452	26	1.484	34	19.936	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	Utrzymanie koni	2.144	—	144	13	2.288	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	" krów	1.141	30	50	26	1.191	56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	" trzody chlewnej	855	20	24	53	879	73	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ogółem	70.160	75	3.079	44	73.240	19	29.750	78	14.440	25	833	23	806	50	446	—	138	36	46.465	12	2.479	05	Procentu kosztów ogólnych nie ustala się	

C Z E Ś Ć II

Koszta handlowe.

- Ogólna suma brutto, obciążająca poszczególne rachunki kosztów handlowych Zł. 2.195 gr. 18
 - Amortyzacja inwentarza martwego znajdującego się w rozporządzeniu administracji ogólnej za pierwsze półrocze 1927 r.** " + 87 " 94
 - Sumy zapisane po stronie "Winiem" poszczególnych rachunków kosztów handlowych omyłkowo, lub jako sprostowanie omyłek, popełnionych po stronie "Ma" tychże rachunków " — " —
 - Ogólna suma rzeczywistych kosztów handlowych, po potrąceniu sumy poz. 3 Cz. II od ogólnej sumy pozycji 1 i 2 Cz. II Zł. 2.283 gr. 12
 - Ogólna suma rzeczywistych kosztów produkcji wszystkich przedsiębiorstw więziennych po potrąceniu od " — " —
- Ogółem** > Zł. 2.283 gr. 12

1	2	Zł. gr.		Zł. gr.		Zł. gr.		Zł. gr.		Zł. gr.		Zł. gr.		Zł. gr.		Zł. gr.		Stos w r.	Procent okrę wz.
		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15					
WARSZTATY:																			
1	Krawiecki	23.767 50	482 50	24.250 —	19.875 —	2.877 88	487 11	333 06	— —	— —	23.573 05	676 95	23,5 ⁰ / ₀	24 ⁰ / ₀					
2	Szewcki	1.847 72	89 28	1.937 —	986 55	594 23	98 50	65 79	— —	— —	1.745 07	191 93	32,2 ⁰ / ₀	33 ⁰ / ₀					
3	Stolarski	7.709 29	654 92	8.364 21	4.727 13	1.848 24	213 50	407 65	— —	114 20	7.310 72	1.053 49	56,9 ⁰ / ₀	57 ⁰ / ₀					
4	Introligatorski	8.107 10	107 22	8.214 32	4.162 10	3.429 52	84 12	— —	— —	24 16	7.699 90	514 42	14,9 ⁰ / ₀	15 ⁰ / ₀					
5	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —					
6	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —					
	Ogółem warsztaty	41.431 61	1.333 92	42.765 53	29.750 78	8.749 87	883 23	806 50	— —	138 36	40.328 74	2.436 79	—	—					
7	Wynajem więźniów:																		
	a) z inwentarzem martwym	6.136 38	42 26	6.178 64	— —	5.690 38	— —	— —	446 —	— —	6.136 38	42 26	0,7 ⁰ / ₀	1 ⁰ / ₀					
	b) bez inwentarza martwego	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —					
8	Utrawa pól i ogrodów na 1927 rok gospodarczy	18.452 26	1.484 34	19.936 60	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —					
9	Utrzymanie koni	2.144 —	144 13	2.288 13	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —					
10	„ krów	1.141 30	50 26	1.191 56	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —					
11	„ trzody chlewnej	855 20	24 53	879 73	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —					
	Ogółem	70.160 75	3.079 44	73.240 19	29.750 78	14.440 25	833 23	806 50	446 —	138 36	46.465 12	2.479 05	} Procentu kosztów ogólnych nie ustala się						

C Z E Ś Ć II

Koszta handlowe.

1. Ogólna suma brutto, obciążająca poszczególne rachunki kosztów handlowych Zł. 2.195 gr. 18
2. Amortyzacja inwentarza martwego znajdującego się w rozporządzeniu administracji ogólnej za pierwsze półrocze 1927 r.**)
- „ 87 „ 94
- Ogółem Zł. 2.283 gr. 12**
3. Sumy zapisane po stronie „Winien” poszczególnych rachunków kosztów handlowych omyłkowo, lub jako sprostowanie omyłek, popełnionych po stronie „Ma” tychże rachunków „ — „ —
4. **Ogólna suma rzeczywistych kosztów handlowych, po potrąceniu sumy poz. 3 Cz. II od ogólnej sumy pozycji 1 i 2 Cz. II Zł. 2.283 gr. 12**
5. **Ogólna suma rzeczywistych kosztów produkcji wszystkich przedsiębiorstw więziennych po potrąceniu od ogólnej sumy obciążeń brutto, wykazanych w rub. 5 Cz. I, t. j. Zł. 73.240 gr. 19**
ogólnych sum rub. 8, 9 i 11 Części I niniejszej tablicy (883.23+806.50+138.36) Zł. 1.828 gr. 09 Zł. 71.412 gr. 10
6. Stosunek procentowy rzeczywistych kosztów handlowych, wykazanych w poz. 4 Cz. II do ogólnej sumy rzeczywistych kosztów produkcji wszystkich przedsiębiorstw więziennych, wykazanych w poz. 5 Cz. II ($2.283.12 \times 100 : 71.412.10$) 3,1⁰/₀, czyli po zaokrągleniu ułamka wzwyż 4⁰/₀

*) **) Amortyzację inwentarza martwego dolicza się przy ustalaniu norm procentowych kosztów ogólnych i handlowych za jedno półrocze, lub jeden albo trzy kwartały roku.

KIEROWNIK DZIAŁU PRACY

NACZELNIK WIĘZIENIA

T A B L I C A

ustalenia norm procentowych kosztów ogólnych i handlowych dla poszczególnych przedsiębiorstw więziennych działu pracy więzienia w
na podstawie danych w księgach buchalteryjnych za 1926 r.

(wymienić za jaki czas)

C Z Ę Ś Ć I

Nr. porządkowy	Nazwa przedsiębiorstwa więziennego	POTRACENIA OD SUMY RUB. 5														Różnica sum rub. 5 i 12, stanowiąca koszta ogólne	Stosunek procentowy kosztów w rub. 13 do kosztów w rub. 7	Procent kosztów ogólnych po zaakragleniu ewentualnego ułamka wzwyż							
		Ogólna suma brutto obciążająca rachunek przedsiębiorstwa		Amortyzacja inwentarza martwego za "kwartał (półrocze) *)		Ogólna suma rub. 3 i 4		Koszt materiałów zużytych według zamówień wykonanych		Koszt robocizny więźniów według zamówień wykonanych		Koszt materiałów nieużytych, zwróconych z warsztatu do magazynu lub pozostałych w warsztatach		Wydatki na pozostałe wyroby niewykończone					Koszta dozoru więźniów, poniesione przy wynajmie ich do robót		Sumy zapisane po stronie „Winien” rachunku przedsiębiorstwa omyłkowo lub jako sprostowanie omyłek popełnionych po stronie „Ma” tegoż rachunku		Ogólna suma rub. 6, 7, 8, 9, 10 i 11		
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.				Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.
WARSZTATY:																									
1	Krawiecki	48.500	—	—	—	48.500	—	39.750	—	5.755	66	974	22	201	12	—	—	465	—	47.146	—	1.354	—	23,5 ⁰ / ₀	24 ⁰ / ₀
2	Szewcki	3.874	—	—	—	3.874	—	2.028	10	1.347	25	63	45	—	—	—	—	—	—	3.438	80	435	20	32,3 ⁰ / ₀	33 ⁰ / ₀
3	Stolarski	16.728	42	—	—	16.728	42	9.454	27	2.843	13	425	—	1.324	08	—	—	63	40	14.109	88	2.618	54	92,1 ⁰ / ₀	93 ⁰ / ₀
4	Introligatorski	19.348	61	—	—	19.348	61	8.324	22	7.273	23	372	50	—	—	—	—	127	53	16.097	48	3.251	13	44,7 ⁰ / ₀	45 ⁰ / ₀
5	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ogółem warsztaty .	88.451	03	—	—	88.451	03	59.556	59	17.219	27	1.835	17	1.525	20	—	—	655	93	80.792	16	7.658	87	—	—
7	Wynajem więźniów:																								
	a) z inwentarzem martwym	12.357	28	—	—	12.357	28	—	—	11.380	76	—	—	—	—	—	—	892	—	12.272	76	84	52	0,7 ⁰ / ₀	1 ⁰ / ₀
	b) bez inwentarza martwego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	Uprawa pól i ogroduw na 1926 r. go- Upodarczy	24.746	37	—	—	24.746	37	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	362	17	362	17	—	—	—	—
9	Utrzymanie koni	4.576	25	—	—	4.576	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	„ krów	2.383	12	—	—	2.383	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	„ trzody chlewnej	1.759	46	—	—	1.759	46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ogółem .	134.273	51	—	—	134.273	51	59.556	59	28.600	03	1.835	17	1.525	26	892	—	1.018	10	93.427	09	7.743	39	—	—

C Z Ę Ś Ć II

Koszta handlowe.

- Ogólna suma brutto, obciążająca poszczególne rachunki kosztów handlowych Zł. 4.955 gr. 70
 - Amortyzacja inwentarza martwego znajdującego się w rozporządzeniu administracji ogólnej za „ „ kwartał (półrocze) **) „ „ „ „
 - Sumy zapisane po stronie „Winien” poszczególnych rachunków kosztów handlowych omyłkowo, lub jako sprostowanie omyłek, popełnionych po stronie „Ma” tychże rachunków „ 154 „ 29
 - Ogólna suma rzeczywistych kosztów handlowych, po potrąceniu sumy poz. 3 Cz. II od ogólnej sumy pozycji 1 i 2 Cz. II Zł. 4.801 gr. 41
 - Ogólna suma rzeczywistych kosztów produkcji wszystkich przedsiębiorstw więziennych po potrąceniu od ogólnej sumy obciążeń brutto, wykazanych w rub. 5 Cz. I, t. j. Zł. 134.273 gr. 51
- Ogółem . Zł. 4.955 gr. 70**

Nr. porządkowy	Nazwa przedsiębiorstwa więziennego	Ogólna suma obciążająca rachunki przedsiębiorstwa		Amortyzacja i martwego za kwartał (półrocze)		Ogólna suma rub. 3 i 4		Koszt materiałów żytych według wien wykonan		Koszt robocizn i według wien wykonan		Koszt materiałów żytych, zwróconych do magazynu pozostałych w warsztatach		Wydatki na produkty niewykorzystane		Koszta dozoru i wynajmie ich d		Sumy zapisane po stronie rachunku przedsiębiorstwa wo lub jako sprostowanie popełnionych po stronie goz rachunku		Ogólna suma rub. 6, 7, 8, 9, 10		Różnica sum rub. 13 do kosztów stanowiąca koszt		Stosunek procentowy w rub. 13 do kosztów		Procent kosztów ogólnych zaokrągleniu ewentualnie ułamka wzwyż		
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	
WARSZTATY:																												
1	Krawiecki	48.500	—	—	—	48.500	—	39.750	—	5.755	66	974	22	201	12	—	—	465	—	47.146	—	1.354	—	23,5%	24%			
2	Szewcki	3.874	—	—	—	3.874	—	2.028	10	1.347	25	63	45	—	—	—	—	—	—	3.438	80	435	20	32,3%	33%			
3	Stolarski	16.728	42	—	—	16.728	42	9.454	27	2.843	13	425	—	1.324	08	—	—	63	40	14.109	88	2.618	54	92,1%	93%			
4	Introligatorski	19.348	61	—	—	19.348	61	8.324	22	7.273	23	372	50	—	—	—	—	127	53	16.097	48	3.251	13	44,7%	45%			
5	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ogółem warsztaty	88.451	03	—	—	88.451	03	59.556	59	17.219	27	1.835	17	1.525	20	—	—	655	93	80.792	16	7.658	87	—	—			
7	Wynajem więźniów:																											
	a) z inwentarzem martwym	12.357	28	—	—	12.357	28	—	—	11.380	76	—	—	—	—	892	—	—	—	12.272	76	84	52	0,7%	1%			
	b) bez inwentarza martwego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	Uprawa pól i ogrodów na 1926 r. go-																											
	Upodarczy	24.746	37	—	—	24.746	37	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	362	17	362	17	—	—	—	—			
9	Utrzymanie koni	4.576	25	—	—	4.576	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
10	„ krów	2.383	12	—	—	2.383	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
11	„ trzody chlewnej	1.759	46	—	—	1.759	46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
	Ogółem	134.273	51	—	—	134.273	51	59.556	59	28.600	03	1.835	17	1.525	26	892	—	1.018	10	93.427	09	7.743	39	—	—			

Procentu kosztów ogólnych nie ustala się

C Z E Ś Ć II

Koszta handlowe.

- Ogólna suma brutto, obciążająca poszczególne rachunki kosztów handlowych Zł. + 4.955 gr. 70
- Amortyzacja inwentarza martwego znajdującego się w rozporządzeniu administracji ogólnej za „ „ kwartał (półrocze) **) „ „ „ „
- Sumy zapisane po stronie „Winien” poszczególnych rachunków kosztów handlowych omyłkowo, lub jako sprostowanie omyłek, popełnionych po stronie „Ma” tychże rachunków „ 154 „ 29
- Ogólna suma rzeczywistych kosztów handlowych, po potrąceniu sumy poz. 3 Cz. II od ogólnej sumy pozycji 1 i 2 Cz. II Zł. 4.801 gr. 41
- Ogólna suma rzeczywistych kosztów produkcji wszystkich przedsiębiorstw więziennych - po potrąceniu od ogólnej sumy obciążeń brutto, wykazanych w rub. 5 Cz. I, t. j. Zł. 134.273 gr. 51
- Ogólnych sum rub. 8, 9 i 11 Części I niniejszej tablicy (1.835.17 + 1.525.20 + 1.018.10) „ 4.378 „ 47 Zł. 129.895 gr. 04
- Stosunek procentowy rzeczywistych kosztów handlowych, wykazanych w poz. 4 Cz. II do ogólnej sumy rzeczywistych kosztów produkcji wszystkich przedsiębiorstw więziennych, wykazanych w poz. 5 Cz. II (4.801.41 × 100 : 129.895.04) 3,6% czyli po zaokrągleniu ułamka wzwyż 4%

*) **) Amortyzację inwentarza martwego dolicza się przy ustalaniu norm procentowych kosztów ogólnych i handlowych za jedno półrocze, lub jeden albo trzy kwartały roku.

KIEROWNIK DZIAŁU PRACY

NACZELNIK WIEZIENIA

RAPORT STATYSTYCZNY
dotyczący Działu Pracy więzienia w

za m-c 19 .. r.

Do
Ministerstwa Sprawiedliwości
Departament Karny
Wydział Pracy Więźniów

I. ZALUDNIENIE WIĘZIENIA:

Ilość dni pobytu		Męż- czyzn		Kobiet		Razem		P O D Z I A Ł																
		Przestępców kryminalnych						Przestępców przeciwpaństwo- wych						Administracyjnych										
		Mężcz.		Kobiet		Razem		Mężcz.		Kobiet		Razem		Mężcz.		Kobiet		Razem						
		dorost.	nielet.	dorost.	nielet.	dorost.	nielet.	dorost.	nielet.	dorost.	nielet.	dorost.	nielet.	dorost.	nielet.	dorost.	nielet.	dorost.	nielet.					
śledczych																								
karnych																								
Ogółem																								

Z tej ilości przypada na okręgowy szpital więzienny:												R a z e m				O g ó ł e m	
												dorosłych		nieletnich			
												Mężcz.	Kobiet	Chłopców	Dziewcz.	Mężczyzn	Kobiet
śledczych																	
karnych																	
Ogółem																	

II. PRACA WIĘŹNIÓW:

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość dni pracy dochodowej lub wykon. normaln. zadań dzien.						Ilość wykonanych zadań dzien- nych ponad normę						Ilość dni nauki rzemiosł										Uwagi Wydziału Pracy Więźniów		
	Mężczyzn		Kobiet		Razem		Mężczyzn		Kobiet		Razem		Więźniów karnych				Więźniów śledczych				O g ó ł e m				
	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	dorosłych		nieletnich		dorosłych		nieletnich		dorosłych			nieletnich	
													Mężcz.	Kobiet	Chłopc.	Dziew.	Mężcz.	Kobiet	Chłopc.	Dziew.	Mężcz.	Kobiet		Chłopc.	Dziew.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
A. Przedsiębiorstwa własne Działu Pracy																									
a) warsztaty:																									
1)																									
2)																									
3)																									
4)																									
5)																									
6)																									
7)																									
8)																									
9)																									
10)																									
Razem																									
b) gosp. rolne:																									
1) uprawa pól																									
2)																									
Razem																									
c) utrzymanie inwent. żywego:																									

b) ogółem

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość dni pracy dochodowej lub wykon. normaln. zadań dzien-nych ponad normę						Ilość dni nauki rzemiosł								Uwagi Wydziału Pracy Więźniów											
	Mężczyzn		Kobiet		Razem		Mężczyzn		Kobiet		Razem		Więźniów karnych			Więźniów śledczych				O g ó ł e m						
	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.	karnych	śledcz.		dorosłych	nieletnich	dorosłych	nieletnich	dorosłych	nieletnich	dorosłych	nieletnich			
	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	Mężcz.	Kobiet		Chłopc.	Dziew.	Mężcz.	Kobiet	Chłopc.	Dziew.	Mężcz.	Kobiet	Chłopc.	Dziew.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
A.																										
Przedsiębiorstwa własne Działu Pracy																										
a) warsztaty:																										
1)																										
2)																										
3)																										
4)																										
5)																										
6)																										
7)																										
8)																										
9)																										
10)																										
Razem																										
b) gosp. rolne:																										
1) uprawa pól																										
2)																										
Razem																										
c) utrzymanie inwent. żywego:																										
1) obsługa koni																										
2) " krów																										
3) " nierogacizny																										
Razem																										
d) różne:																										
1)																										
2)																										
Razem																										
B.																										
Wynajem więźniów																										
a) wewnątrz więzienia:																										
I. (warsztaty prowadzone przez przedsiębiorców prywatnych):																										
1)																										
2)																										
3)																										
4)																										
5)																										
6)																										
Razem																										
II. (różne roboty):																										
1)																										
2)																										
Razem																										
b) nazewnątrz więzienia:																										
do robót różnych																										
Ogółem przy robotach dochodowych																										

Procent zatrudnionych więźniów karnych: a) dochodowo, b) ogółem

C.		Praca niedochodowa					
Roboty niedochodowe prowadzone przez Dział Gospodarczy:							
kuchnia, pralnia i t. p.							
remont budynków więzien.							
Ogółem dni pracy niedochod.							

Uwaga odnośnie robót dochodowych.

Z ogólnej ilości dni pracy dochodowej (rubryka 2—7) przypada na roboty:

1) dla więziennictwa

2) " sądów

3) " innych instytucyj państwowych

Razem